Ох і зимно, й гаряче,
І знобить мене, й пече!

Крихнуть, трухнуть мої кості,
Рани ниють аж до млості,

Горе крижам і ногам,
Щастя й радість ворогам!

Серце, голова, нутроба —
Все суціль одна хвороба...

Що це тут? Чистилище?
В пекло нє вмістили ще?

Ні, мабуть-таки, вже пекло,
Бо мордує так запекло...

— Ти караєшся в біді
З волі вишнього Судді;

Той Суддя нелицемірний,
Не такий, як ти, невірний,

Він, суворий і благий,
Хрест послав тобі важкий.

Щоб ти духом просвітився
І стражданням присвятився.

Всі твої приниження —
До Христа наближення,

А тяжка твоя знемога —
То небес пересторога:

Не впадай же у відчай,
Ці ознаки помічай.

Ворогів не зви лихими,
То насправді серафими,

Адже їх у всіх ділах
Направляє той, хто благ.

Возлюби свій хрест і язви —
Це здоров'я інші назви,

Не стогни і не ридай,
А хвалу за гнів воздай:

Маєш тіло, в біль закуте,
Для спасіння, для покути,

У вогні й морозі ти
Бога мусиш віднайти.